

Jarmila DALHAUS

Zkušenost členů sboru Církve bratrské na jižní Moravě s fungováním jejich společenství v období pandemie covid-19. Interpretativní fenomenologická analýza

Diplomová práce, Praha 2022, 100 s.

posudek

Hned úvodem je třeba ocenit osobní zaujetí autorky. Zrod práce ovlivnilo prolínání pandemie, osobního spirituálního života a studia. Jarmila Dalhaus sledovala fungování „svého“ sboru Církve bratrské na jižní Moravě během pandemie covidu 19. Studie vznikala i díky spolupráci s místním staršovstvem, které jejím prostřednictvím chtělo zmapovat dopad pandemie na život sboru.

Autorka nejprve sumarizuje dopady legislativních opatření na život církví. Za užitečné považují i popisy vývoje, data, statistiky, proměny legislativy, protože asi mnozí pozorujeme, jak nám „covidové roky“ splývají. Její práce se týká prvních dvou vln. Ta třetí už fungování církví legislativně neomezila, reálně ovšem ano, což by případně bylo také přínosné zachytit.

Dále je představena Církev bratrská a její uplatňování příslušných opatření. Zaujala mě poznámka o nárůst počtu vězeňských kaplanů během covidu. Souviselo to nějak s pandemií?

Následně jsou popisovány konkrétní dopady na život sboru. Navzdory anonymizaci společenství by bývalo bylo třeba alespoň povědět, odkud jsou data o sboru čerpána (např. počet členů) atd. Práce zde také neuvádí zdůvodnění jednotlivých kroků staršovstva např. v otázce virtuálního vysluhování večere Páně.

Zde je třeba vyzdvihnout význam takovéto sondy mapující proměnu života konkrétního společenství během uplynulých let.

Zřejmě pro specifické vnímání role výzkumníka si studentka zvolila za svou metodu interpretativní fenomenologickou analýzu, která je v práci představena. Celkem vedla pět polostrukturovaných rozhovorů podle zdůvodněného výběru s respondenty ve věku 25-72. Výsledek by byl pravděpodobně reprezentativnější při sledování většího vzorku. V rozhovorech mi nebylo zcela zřejmé, která jejich část byla vedena před rokem a která nyní.

Ve výsledcích je poměrně velká pozornost věnována motivaci k životu ve sboru, ačkoliv následně Jarmila Dalhaus sleduje tři jiné oblasti (zoom, monitoring potřebných, vzájemná péče), které určila na základě rozhovorů jako stěžejní. V diskusi se pak ještě soustředí na fenomén tělesnosti, respektive účasti na bohoslužbách. Zde práce působí trochu nevyrovnaně a chaoticky, např. už ve výběru citovaných teologických zdrojů.

Práce je jinak v celku logicky strukturována, po jednotlivých kapitolách následují rekapitulace. Neúplně standardní je poznámkový aparát, do kterého částečně studentka ukryla vlastní doplňující informace a komentáře.

Na několika místech si autorka neohlídala grafickou úpravu (např. různé fonty čísel poznámek s. 20). Vícero čtení by bývalo zabránilo nedokončeným větám (např. s. 67) či nepřesnostem (např. název Teologické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích s. 82).

Znovu oceňuji osobní zájem o látku, její aktuálnost i přínosnost výsledků pro praktickoteologickou reflexi minulých let.

Diplomovou práci Jarmily Dalhaus doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení písmenem C (dobře).

Během obhajoby a představování práce doporučuji dobře strukturované seznámení s výsledky výzkumu, při kterém budou vyzdvižené kategorie (zoom, monitoring potřebných, vzájemná péče) rozšířeny o témata: vztahy, nové možnosti poznávání členů sboru a fyzická účast na bohoslužbách.

V Brně 7. května 2022

Ondřej Macek, Ph.D.